

Två bröllop och en hel massa öl...

Jaha, då sitter man här igen framför datorn. Hade egentligen tänkt vänta tills efter säsongen med en sammanfattning, men det händer ju så otroligt mycket i den här förbaskade föreningen att jag får stanna upp i halvtid för att inte missa något.

Var var jag nu då... ja just det Roslagsträffen var ju avklarad! Puss på er däruppe ☺

Kapitel 1 – Första bröllopet

Helgen efter Roslagen var det då dags att förpassa kroppen norrut igen, närmare bestämt High Chaparral utanför Värnamo där TMA Swedish Bike Meet gick av stapeln.

För er som inte känner till det fanns det ett Swedish Bike Meet där för några år sen. Harry Haffa bestämde sig för att ta betalt för sin polisbevakning, som för övrigt inte behövdes och då detta blev för dyrt för arrangörerna lades hela träffen ner.

Men skam den som ger sig. Någon driftig person fick för sig att starta Till Minne Av Swedish Bike Meet. Ingen arrangerad träff, utan bara lite specialpriser för hojåkare som av en händelse ville campera ett par nätter. Typ 160:- för 3 dagars camping inkl. inträde till västernstaden alla dagar. Och hur fel är det på en skala?

Nåväl, anlände (som Rookie) på torsdag eftermiddag. Då var redan Bosse där och höll på med VRS-campen. Sen var det i vanlig ordning några öl, mycket snack, fler öl och så vidare.

Ni som varit med vet ju precis hur det går till ;-)

Nåväl, kvällarna och dagarna gick i samkvämet's tecken. Och som vanligt samlades ett stort antal VRS:are i grupp. Denna gång på bänkar och stolar på var sin sida om campinggatan som herr Lasse L var vänlig nog att förse med en liten matta. Otroligt många som passerade undvek att trampa på den. Ganska komiskt. Det enda speciella av "vardagen" var nätterna... hrrrm...hur lät det då? I vilket fall var det minusgrader. Har hört både 3 och 5 minus men kan inte verifiera det. Det var förbannat kallt i alla fall. Men vis av Roslagsträffen hade jag införskaffat inte en ny sovsäck utan två. Knäppte ihop dessa, fick gott om plats och varmt var det också. Bara nästippen frös lite.

Så kom då DEN STORA DAGEN! Bröllopet mellan Conny och Anette som skulle ske i Western-kyrkan inne på High Chaparral. Det var faktiskt lite dress-code. Vit tröja eller skjorta och hoodtröja. Eller liknande.

Conny var lugnet själv, satt i t-shirt och slitna jeans inte så långt innan det skulle äga rum. Men jag vet inte om han var lika lugn och samlad inombords.

Vi var några stycken som tog apostlahästarna till kyrkan. Vädret var strålande. Och en kul sak att på vägen dit såg vi fullt av finklätt folk westernstyle. Jaha, tänkte vi, mer festligheter på gång?

När vår lilla grupp närmade oss kyrkan satt där redan en ensam gestalt på kyrktrappan. Fast hans rosa foppatofflor avslöjade honom på långt håll. Stefan Adler skulle föreviga händelsen på film.

Efter hand droppade gästerna dit och samlades utanför kyrkan. Ett stilla lugn infann sig. Utom några av våra hovfotografer som sprang runt och letade kameravinklar.

Bland de sista kommer det en reslig stilig karl iklädd vit skjorta och cowboyhatt. Conny! Och det skäms jag inte för att säga. Och jag tror inte någon säger emot heller

Tills sist dyker en ståtlig kortege upp bestående av VRS hojar. Så maffigt. De parkerade som en allé utanför kyrkan.

Gästerna fick äntra kyrkan, lite försening blev det eftersom kantorn hade fastnat någonstans. Till sist drog då bröllopsmarschen igång och in kommer det vackraste par jag sett. Anette såg lite förlägen ut medan Conny mest log.

Själva akten var väl som ett bröllop är mest, förutom att det var ljusår ifrån den normala stelheten och allvaret i en vanlig kyrka. Det var vackert, kamratligt och inte ett öga var torrt .

När det var klart gled brudparet ut....och herrejävlar (får man säga det?) vilken kanonad det hördes utifrån!!!! Det visar sig att alla de festklädda westerntyperna vi sett tidigare stod och sköt salut. Conny har nämligen jobbat som vakt på High Chaparral och alla hans gamla kompisar slöt upp för att hedra brudparet. Imponerande!

Till sist fick då de lyckliga två åka iväg på hoj med tillhörande ölburkar efter för att avsluta dagen med middag med familj och ett väntande hotellrum. Vad som hände där förtäljer inte historien, och i vilket fall tycker jag absolut att det är deras egen ensak ;-)

I vilket fall var min första tripp till TMA Swedish Bike Meet en succé, återkommer gärna flera gånger.

Mellanakt

Helgen efter TMA Swedish Bike Meet var det dags för Ängelholmsrundan. En lördag som började i moll och slutade i dur. Skyfall på väg till Ängelholm, strålande solsken när rundan var avslutad.

Rundan i sig börjar bli en klassiker. Speedy leder oss runt på natursköna underbara vägar. Fika serveras ungefär halvvägs. Och dagen avslutas hemma hos Speedy och Ina som fixar fram mer fika, grillat, trevlig samvaro och mys.

Vad ett visst par inte visste var att det var mer inplanerat. Sen över en månad och i största hemlighet. Så hemligt att vi missade en del deltagare. Jag tror vi är för bortskämda med forumet och hemsidan för att få ut information. Ska man få ut det i smyg är det lätt att någon blir översedd eller bara ramlar bort. Jag vill vara den första att be om ursäkt.

I vilket fall drog Ina och Speedy först igång med lite lekar. Plocka äpplen ur vattenhinkar samt leta godis i skålar med mjöl. JAG HATAR MJÖL EFTER DETTA!!! Gå aldrig på det! Kyllan och Mogge var givna deltagare eftersom de alltid hittar på en massa skit till andra ;-) Vi andra stackare fick bara lida.

Därefter kommer Ina och vrålar att Kyllan och Mogge minsann inte ska köra hem!! De ska åka!! De fick varsin öl i näven och fick förklarat att nu var det minsann Möhippa och Svensexa!! Lasse L och Mi dök upp som överraskningsgäster till allas stora glädje!

Kyllan och Mogge fick klä på sig urbotat löjliga kläder och skickades därefter till centrala Helsingborg för att i största möjliga mån göra bort sig. Vilket inte går med dessa personer. De är som de är. Men kul var det i alla fall.

Kvällen avslutades i parets kolonistuga med grillning, allsång och allmän glädje!
Hoppas att de lyckliga tu tyckte det med ;-)

Bara för att jag vill säga det: Midsommar avnjöts i Vallarum med paret Lähnn och några goda vänner. Jag fick bjuda på överraskningsgäster i form av John och Taz från Holland. Inte en VRS-träff, men en fest av dignitet. Otroligt kul där vi lyckades leka mellan skyfallen och ha ett väldigt populärt ank-race i ån... näää... bäcken bakom huset.

Kapitel 2 Andra Bröllopet samt VRS Julafton

Så kom då den helg som så många VRS:are väntat på i ett år. Riksträffen på Tånga Hed i Vårgårda ca: 4 mil norr om Borås!

Helgen eller rättare sagt veckan började med ett strålende väder. Meteorologerna lovade sol och varmt. Och det var ju kul eftersom vi har haft två Riksträffar med växlande väder sen Europaträffen -06.

Nu kan jag inte gå så mycket på detaljer här, för då hade ni fått sitta i en vecka och läsa. Jag måste bara berätta att jag inte var lik mig (pirattema) men lyckades med hjälp av Svenne fixa en Rookie Roundtrip runt faciliteterna som deltagarna mottog med blandade känslor. (kan det ha varit Svennes röding?)

Det serverades mat, musik, kortege, skattjakt, lotterier, auktion, hojutställning... Kan ju bara säga att inte en minut var långtråkig 😊

Men nu till det viktiga. Fredag kl 15.00 var programpunkten "Romantisk Aktivitet"
Detta var en officiell hemlighet. D v s det var inte skrivet någonstans, men alla visste om det. De flesta i alla fall. Mogge och Kyllan skulle gifta sig.

Jag hade en liten pratstund med Lasse (som organiserat allt) en stund innan. Tanken var att det skulle hända utomhus. Vädret var ju bra fast lite blåsigt. Så Lasse gör vad Lasse gör bäst. Använder en inomhushall på bästa sätt.

Vi använder ju bara halva hallen för våra festligheter, på andra sidan bakom klubbshopen hade Lasse fixat fram ett minipartytält som kapell, en halvmåne av ljus i slang och bakom dessa 10 otroligt snygga Vulcanhojar även dessa i en halvmåne. Levande ljus i kapellet. 10 stolar framsatta för närmsta familjen. Och vi andra 400 bröllopsvittnen på läktaren. Bara så klockrent!!

Alla bröllogästerna klämde ihop sig på läktaren. Representanter från Sverige, Norge, Holland, England, och Ryssland. Det gick efter lite flyttande. Härefter följer Mogge och Kyllans egen berättelse som jag stal från Forumet ;-)

*" De va skönt när vi vakna på fredagsmorrönen o. de hade varit så lugnt, skönt o. roligt på Torsdagskvällen.....= utan överraskningar (räckte med Möhippa o. Svenssexan på hemmaplan) Fredagsfm va oxå avslappnad...med inslag av några x-a toabesök
Sen börja de dra ihopa sig o. vi hade en fjärlssvarm i magen...ja de vete gudarna om de va fjärlar för dom blev bara större o. större de va nog fjärlar som ätit anabola
De går inte o. beskriva hur de kändes när vi stod under läktaren o. hörde Er alla däruppe o. sen börja ingångsmusiken. När vi börja gå in o. slängde vi ett litet öga upp på Er...men de funka inte....så det blev blicken rakt fram istället.
Sen va de akten med en helt Underbar Präst
Och de värsta ögonblicket därframme va när vi skulle hålla i ringarna o. vi skaka som vi vet inte vad.....hade nog fått parkingson i ena handen
Sen när prästen säger att vi skulle ställa oss mot varandra o. sen vända oss om helt mot Er alla.....den känslan o. värmen som man hade inombords när vi såg Er alla går inte o. beskriva. Det va bara så underbart. Och sen när Happy Day's började.....tiden när vi stod o. titta på Er alla kändes så låånnngg.....o. sen när ni alla började klappa händer o. ställa Er upp.....Ja vi vet inte vad vi ska säga....för de va så himla underbart o. sån stämning så vi kan inte beskriva den med ord.
Summan av kardemumman är: Den stämningen som ni gav oss hade vi aldrig kunnat föreställa oss. Den va helt otrolig.
Och med detta vill vi säga: Tack till Er alla som ville va med på vårt Bröllop ni är bara så underbart Goda.....det är som Carolin (bröllopsvittne sa när vi stod vända mot Er alla).....sicka vänner o. sicken gemenskap
Och vi får inte glömma o. tacka alla som va inblandade med allt för- o. efterarbete....ni är guld värda = ingen gömd o ingen glömd
Herr o. Fru Ahlgren
Ps, Tack för alla fina presenter.....o. för skattkistan.....den kommer o. avändas till får lilla semestertripp när vi kör upp i Sverige.....o. då kanske vi våldgästar nån/några "Vulcaner" på vägen.....el. så dyker vi upp på någon körning...."*

Visst var det underbart. Och jag säger även här: Inte ett öga var torrt. Sen bjöds det på kramkalas, Budapest-längder, partypopper (som jag tror att städgänget inte tyckte så bra om) samt hurrarop och glädje!

Sen var det mer fest, samkväm, öl, öl, öl, öl... och tid för lite vila och eftertanke ;-))

Till sist kommer den stund jag med åren lärt mig att hata. Fast det blir värre och värre för vart år. Söndagen! Avgrundens dag! Sorgens dag! Dagen att ta farväl!

För något år sen fick Stefan Adler namnet "Sad Puppy" av våra utländska gäster för hans sätt att se ut på söndagen. Med all rätt. Jag förstår honom mer och mer. Och hade jag inte haft solglasögon på mig hade jag sett värre ut än honom. Det går inte att beskriva hur det känns att ta farväl av kompisar/kamrater/vänner som man kanske inte ser på ett år igen. Fruktansvärt.

Och jag var ganska tagen sen innan. Mosselman (Hollands prez) kom till mig på lördagen och sa: Jag har en liten sak till dig i mitt tält. Kul, tänkte jag, det är väl en liten souvenir. Men han halade fram 1 ½ liter whisky. Jag sa till honom att det var rent för mycket, men han svarade bara: Jag hörde att du tyckte om whisky. *snyft* Höll på att bryta ihop redan då.

Svarta Söndagen ska jag döpa den till. Och till nästa år ska jag lägga in en motion till styrelsen om att skipa söndagen. Den är för jobbig.

Hade tårdränkta ögon hela förmiddagen fast ingen såg det. Jo förresten. John "Indian" Determan från Holland. Han är likadan som jag och behåller solbrillorna på.

Tånga Hed är så speciellt. Vi är så många från hela landet och hela Europa. Och just i år var det så många nya (Rookies) som man sett på forumet men som jag aldrig hade träffat. Och det var så kul. Så många glada miner...

Hemresan var pest och pina. Jag och Ronnie körde själva. Och det var tur det för det finns inget som rensar skallen bättre än att få dra på med hojen. Fast det tog ända ner till Varberg innan jag kunde tänka klart. Det enda jag tänkte på var hur fan jag skulle lyckas få detta på pränt. Det går inte. Det måste upplevas.

Som slutord måste jag bara säga att jag älskar er alla. Vulcaner från hela Sverige!! Förena er i denna glädjens förening! Jobba för kamratskap, gott humör, hjälpsamhet, sammanhållning och den anda som gör oss till det vi är:

Vulcan Riders Sweden

Hälsar er kamrat

Nezze #3994